

Maj v „Mojci in Šiški“

Otroci krajiških vasi sodelujejo v domačem filmu **HAJDUŠKI ČASTI**, zanimivi zgodbi iz leta 1922, ko so bili v naših krajih hajduki legenda in — stvarnost. In kaj vse je doživel sedemletni Baja-Branko na svoj prvi šolski dan? Srečal je prave hajduke, pogumne može, zaščitnike revnih in sovražnike krutih žandarjev. Film je delo scenarista Branka Čopića in režiserja Vladimirja Tadeja, igrajo pa med drugimi priljubljeni Boris Dvornik, Slavko Simić, Ružica Sokić in mnoga znana imena jugoslovanskega filma, predvsem pa — kot smo zapisali na začetku — otroci iz krajiških vasi.

Nadalje — v **MOJCI** ponovno serija pustolovščin dveh radoživih junakov risanege filma: **TOM IN JERRY — VECNA TEKMECA**, ki jima sledi kužek po imenu Benko v ameriškem otroškem filmu (lahko bi mu rekli celo kriminalka!) **STIRINOŽNI DETEKTIV**. Benko je potepuški psiček, ki živi v zapuščeni koči zunaj mesta. Lepega dne zločinci ugrabijo dva otroke in prav Benko je tisti, ki pripelje policijo in starše na pravo sled. In ko smo že pri živalskem svetu na filmskem platnu: maja meseca se boste ponovno srečali s simpatičnim škilastim levom v filmu **DAKTARI, ZGODBA O ŠKILASTEM LEVU**. Seveda pa bomo v **Mojci** nadaljevali tudi **SNEGULJICO IN SEDEM PALČKOV**.

Kino **ŠIŠKA** pa nam na svojem velikem platnu ponuja naslednje filme: **KASKADER** (Viva Knievel), ameriški akcijski film režiserja Gordona Douglasa, zanimivo zgodbo o tem, kako so zločinci nameravali ubiti slavnega prvaka Knievela, da bi v njegovi krsti tihotapili mamila. Igralci Genevieve Bujold, Richard Widmark, Michael Douglas in drugi pa so protagonisti napete kriminalistične (ameriške) drame o čudnih pojavih v neki znani bolnici. Film je delo režiserja Michaela Crighтона. Dalje: skrivnostni črni avtomobil drvi po ameriških avtocestah, terorizira nič hudega sluteče voznike ter jih drugega za drugim ... ubija. Tak je začetek ameriške filmske srhljivke **AVTO UBIJALEC** režiserja Elliota Silvestreina. Seveda v filmu ne manjkajo poli-

BRODOLOMCI IZ BOEINGA 747

cijske blokade, šolske parade, ko se bliža »avto-ubijalec«, pa dirke, streljanje in tako naprej. Pa še en film za ljubitelje pustolovskih zgodb: **BRODOLOMCI IZ BOEINGA 747**, ameriški film — nadaljevanje slavnega »Leta-lišča«.

Osem let moškega pevskega zbora »Karol Pahor«

PESEM JE LUČ

Naše ljudstvo ne sodi med velike narode, vendar njegov delež ni nič manjši v občečloveški kulturni zakladnici, kakor so ga priložili drugi večji narodi, ki so svojo narodnost lahko poistovetili z državnostjo. Kultura našega ljudstva je bila vedno ogrožena in samo njegovi samobitnosti in etnični vitalnosti gre pripisati, da si jo je v več kot poldrugo tisočletje dolgem boju ne samo ohranilo, ampak jo tudi bogato razvijalo. Vsa ta burna obdobja je preživljala tudi njegova pesem, ki je hkrati postala svetla luč narodne zavesti. Zato ni čudno, če jo naše ljudstvo tudi danes ohranja in goji s posebno ljubeznijo. Drugi nam pravijo, da smo Slovenci zaljubljeni vanjo in najbrž jim bomo morali priznati, da imajo prav.

pevovodkinjo Miro Cimperc in ostalimi člani bomo skušali na kratko povzeti nekaj značilnosti tega programa.

● V prvem kratkoročnem akcijskem delu za to leto so si zastavili za nalogo pripraviti in izvesti nekaj samostojnih koncertov. V okviru šolskih učnih programov na temo prenašanja tradicij NOV bodo imeli vrsto nastopov in obiskov v šolah občine Šiška s partizansko borbeno pesmijo. Sodelovali bodo na Srečanju pevskega zbora občine Šiška, izostali pa ne bodo tudi na letošnjem Taboru pevskega zbora v Sentvidu pri Stični. S svojimi nastopi bodo obogatili vrsto proslav in obletic v vseh krajevnih skupnostih naše občine.

Moški pevski zbor ZZZB NOV »Karol Pahor« Ljubljana-Siška ob praznovanju petletnice ustanovitve

● Najbrž pa imamo prav tudi mi, če trdimo, da so vanjo še posebej zaljubljeni člani moškega pevskega zbora »KAROL PAHOR« Ljubljana-Siška. Ustanovljen je bil pred osmimi leti na pobudo organizacij ZZZB NOV Ljubljana-Siška. Za sabo ima zelo plodno dejavnost, kar dokazuje njegovih prek stopetdeset javnih nastopov in samostojnih koncertov. Najbolj pogosto nastopajo na proslavah, obletnicah in po šolah na področju občine Šiška. Njihovo petje pa je slišati tudi na raznih prireditvah izven domače Ljubljane. Tako so, na primer, peli na Taboru pevskega zbora v Sentvidu pri Stični, pred našimi rojaki v zamejstvu v okolici Trsta in še marsikje. Povsod so vedno toplo sprejeti, o čemer pričajo razna pismena priznanja, zahvale in pohvale.

● Dolgo, lahko bi rekli ves čas od ustanovitve, so se med drugim otepal predvsem z velikimi prostorskimi težavami. Do lanskega decembra so namreč gostovali v majhnem prostoru Doma Svobode v Šiški, kjer so bili pogoji za normalno delo nemogoči. Prostor je bila majhna soba brez avditorija in pozimi večkrat neogrevana, kjer so morali pogosto vaditi pri temperaturi komaj za kakšno stopinjo nad ničlo. Tovarišica Mira Cimperc, ki je pred tremi meseci prevzela vodstvo zbora kot pevovodja, pravi, da je v takih pogojih zbor lahko vztrajal samo zaradi izjemne požrtvovalnosti in entuziazma članov in zdravega jedra v njem.

● Pred nedavnim pa so rešili tudi ta problem — z velikim razumevanjem samoupravnih organov osnovne šole »Riharda Jakopiča« v Šiški in zlasti ravnateljice Majde Lenič, saj so jim dali v uporabo in na razpolago lepo urejeno glasbeno sobo ter v njej potreben inventar za glasbeni pouk. Veseli tega so se člani zbora takoj lotili obsežnejšega programskega načrta za delo.

● Iz sproščenega razgovora s predsednikom pevskega zbora, tovarišem Slavkom Podlipcem,

Seveda so že po navadi pripravljeni priti pred občinstvo tudi ob drugih prilikah, kadar so povabljeni. Teh vabil skoraj nikdar ne odklonijo, ne samo zato, ker vedno radi zapojejo, ampak ker so vabila najlepši dokaz o priljubljenosti zborovskega petja, njim pa priznanje za vložen trud.

● Časovno obsežnejši je del programa, ki predvideva pomnožitev in pomladitev zbora z razširitvijo in obogatitvijo njihovega repertoarja pesmi. Doslej imajo naštudiranih kar prek osemdeset borbenih, narodnih in umetnih pesmi, toda njihova hotenja in cilji segajo veliko dlje. Da bi to uresničili, si prizadevajo zbor ne samo pomnožiti, ampak še posebno pomladiti z mlajšimi pevci. Tudi pouku o obvladovanju pevske tehnike in s tem kvaliteti izvajanja so se namenili odmeriti še več časa.

● Podoba o zboru bi ne bila dovolj zaokrožena, če ne bi omenili, da šteje osemindvajset članov, ki so pretežno iz Šiške, nekaj pa jih je tudi iz drugih predelov Ljubljane, na primer iz Most, Rudnika, Viča in celo Senta Jakob ob Savi. Kakor so različni po poklicih, tako tudi po letih, saj je najstarejši že blizu sedemdesetih, najmlajši pa nekje pri dvajsetih letih, vsem pa sta skupna veselje in ljubezen do lepega in ubranega petja.

● Če boste pisali o našem zboru in naših načrtih, so dejali, ne pozabite zapisati tudi tega, da vabimo v naše vrste vse tiste, ki jih petje veseli, posebno Šiškarje. V pomnoženem zboru bodo posebno dobrodošli tenoristi, so naročali, predno smo se poslovili.

● Njihovemu prijaznemu vabilu se bodo ljubitelji petja prav gotovo odzvali. Ostane nam le še to, za konec, da kandidate seznanimo, da se lahko zgledajo v glasbeni sobi Osnovne šole »Riharda Jakopiča« v Šiški vsak ponedeljek in četrtek ob 19. uri zvečer — takrat ima namreč zbor redne vaje.

Ivo Osolnik